

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316206752
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2316206752.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, v spore žalobcov: 1/ Ing. G. X., rod. W., nar. XX. U. XXXX, trvalý pobyt P. XXX/XX, Q., zastúpenej: Mgr. Diana Šiagyová, advokátka, Jánošíkova 2, Šaľa, 2/ Ing. X. X., nar. X. U. XXXX, trvalý pobyt P. XXX/XX Q. a 3/ T. X., rod. X., nar. X. U. XXXX, trvalý pobyt L.. L. X. XXXX/X, Q. - Q., proti žalovanému: Stavebné bytové družstvo Šaľa, so sídlom Šaľa, ulica Horná 926/1, IČO: 00 170 747, právne zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom ulica 1. mája 173/11, Trenčín, o zaplatenie 186,84 Eur s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe žalovaného na zaplatenie 3.493,21 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 5. októbra 2020 č.k. 8C/166/2016-231, takto

rozhodol:

- I. V konaní sa pokračuje s dedičmi pôvodného žalobcu: 1/ Ing. G. X., rod. W., nar. XX. U. XXXX, trvalý pobyt P. XXX/XX, Q., Ing. X. X., nar. X. U. XXXX, trvalý pobyt P. XXX/XX Q. a T. X., rod. X., nar. X. U. XXXX, trvalý pobyt L.. L. X. XXXX/X, Q. - Q..
- II. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania m e n í tak, že žalovaný má voči žalobcom v 1., 2. a 3. rade spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.
- III. Žalovaný má voči žalobcom v 1., 2. a 3. rade spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Uznesením, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie konanie zastavil a rozhodol, že žalovaný má voči žalobcom právo na náhradu trov konania vo výške 100% o ktorých bude rozhodnuté osobitným uznesením súdu prvej inštancie.
2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že žalobcovia sa domáhali voči žalovanému zaplatenia sumy 186,84 Eur s príslušenstvom a v priebehu konania žalovaný doručil súdu vzájomnú žalobu, ktorou sa domáhal voči žalobcom spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 3.306,37 Eur s príslušenstvom. Po začatí pojednávania žalobcovia vzali žalobu v celom rozsahu späť a žiadali konanie zastaviť bez uvedenia dôvodu, s čím žalovaný súhlasil. Rovnako žalovaný zobral vzájomnú žalobu v celom rozsahu späť, s čím žalobcovia súhlasili. Súd preto konanie postupom podľa § 145 Civilného sporového poriadku (CSP) zastavil. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého nárok na náhradu trov konania vznikol žalovanému, nakoľko zastavenie konania procesne zaviniili žalobcovia, a to podaním späťvzatia bez uvedenia dôvodu, z ktorého by mal súd za preukázané, že tak urobili pre správanie žalovaného.
3. Proti tomuto uzneseniu v časti týkajúcej sa trov konania podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia. V odvolaní uviedli, že k uhradeniu istiny došlo zo strany žalobcov výlučne z dôvodu, aby neeskalovali

problémy v bytovom dome, hoci niektorí vlastníci bytov podali ústavnú sťažnosť pre porušenie ich ústavných práv v súvislosti so súdnymi konaniami, ktoré predchádzali predmetnému konaniu. V tomto konaní odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na nové konanie, z ktorého dôvodu si bol zákonný sudca vedomý právneho odôvodnenia zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, na ktorú skutočnosť vôbec neprihliadal. V záujme komplexného posúdenia veci pripájajú žalobcovia rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. Cdo 133/2018 v inej obdobnej právnej veci. Poukazujú tiež na vek žalovaných a ich vážny zdravotný stav ako aj skutočnosť, že žalovaný v 1. rade má veľmi vážne zdravotné problémy, z ktorého dôvodu je jasná pochybnosť o platnosti takéhoto prejavu vôle a to predovšetkým s ohľadom na skutočnosť, že späťvzatie bolo vyhotovené samotným žalobcom. Priznanie nároku na náhradu trov vo výroku II. napadnutého uznesenia považujú žalobcovia za rozporné s dobrými mravmi. Vzhľadom na okolnosti sporu a skutočnosť, že sa jedná o spory medzi správcou, ktorý brojí voči vlastným vlastníkom v záujme a v prospech ktorých má konať, majú žalobcovia za to, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Podľa ust. § 257 CSP tieto dôvody hodné osobitného zreteľa žalobcovia vidia tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov a ich vzťahu vyplývajúceho z mandátnej zmluvy o výkone správy, pravosť a účinnosť ktorej bola spochybnená viacerými rozhodnutiami Krajského súdu Trnava v sporoch s inými vlastníkmi v bytovom dome (P., Q.). V súvislosti so sporom o platnosť výpovede vlastníkov zo zmluvy o výkone správy odvolatelia poukazujú na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 563/2001 a ÚS 226/2011. Účelom moderačného práva je zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania a to v prípadoch, v ktorých nie je zákon spôsobilý postihnúť rozmanitosti skutkového stavu. Uvedené ustanovenie slúži k riešeniu situácie, za ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené právo alebo právom chránené záujmy, získal náhradu trov (uznesenie NS SR 6MCdo 5/2011). Rozhodovanie o trovách konania nesmie byť iba mechanickým posudzovaním výsledku sporu ale má byť zrejmým a logickým ukončením súdneho konania. V danom prípade súd nesprávne rozhodol o trovách konania. Navrhli preto, aby odvolací súd napadnutý výrok o priznaní trov konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie, resp. aby ho zmenil tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania neprizná.

4. Žalovaný navrhol podané odvolanie odmietnuť ako nedôvodné, podané neoprávnenou osobou a oneskorene. Žalovaný má pochybnosti o dodržaní zákonnej lehoty na podanie odvolania, keďže v odvolaní žalobcovia uvádzajú, že ich právnej zástupkyňi bolo uznesenie zo dňa 5.10.2020 doručené dňa 16.10.2020. Žalovanému bolo k vyjadreniu predložené odvolanie zo dňa 25.10.2020 s vyznačením „došlo na súd Galanta 11.11.2020“, pričom obálka o odoslaní odvolania pripojená nebola. Žalovaný z evidencie elektronického súdneho spisu zistil, že odvolanie bolo podané elektronicky dňa 3.11.2020 cez všeobecnú agendu dátovej schránky Podanie z PVS s predmetom Všeobecná agenda od Advokátska kancelária Mgr. Šiagyová s.r.o. v likvidácii. Žalovaní však boli právne zastúpení iným právnym zástupcom a to advokátom Mgr. Dianou Šiagyovou a pokiaľ podali svoje odvolanie cez všeobecnú agendu dátovej schránky iného zástupcu, potom odvolanie podala neoprávnená osoba, ktorá ich v tomto spore nezastupuje. Slovenská advokátska komora na žiadosť žalobcu potvrdila, že Mgr. Diana Šiagyová pôsobí ako člen SAK ako fyzická osoba od 01.01.2017, a že Mgr. Diana Šiagyová vykonávala advokáciu v mene spoločnosti Advokátska kancelária Mgr. Šiagyová, s.r.o. len v období od 29.07.2010 do 31.12.2016, o čom žalovaný dokladá ako dôkaz stanovisko SAK z 20.09.2019. Pokiaľ bolo predmetné uznesenie okresného súdu doručené PZ žalobcov dňa 16.10.2020, tak odvolanie podané PZ žalobcov zo dňa 3.11.2020 bolo podané po zákonnej lehote, pričom na elektronické podanie právneho zástupcu žalobcov by súd nemal prihliadať. Súd by mal preveriť, či pri písomnom vyhotovení odvolania bola dodržaná lehota na podanie odvolania.

5. K veci žalovaný uviedol, že žalobcovia v predložennom späťvzati návrhu uvádzajú, že nežiadajú od žalovaného náhradu ich trov konania a právneho zastúpenia pred súdom prvého stupňa ani v odvolacom konaní, a z tohto prejavu vôle samotných žalobcov považuje žalovaný podané odvolanie za nedôvodné. Žalobcovia uhradili istinu svojho dlhu (vzájomného žalobného návrhu) až po podaní žaloby a jedine podanie vzájomnej žaloby a oprávnenosť pohľadávky žalovaného ako veriteľa primáli žalobcov uhradiť istinu žalovanej pohľadávky zo vzájomného žalobného návrhu. Boli to teda žalobcovia, ktorí spôsobili podanie žaloby ale i vzájomného žalobného návrhu, nakoľko sa nechceli mimosúdne dohodnúť. Bolo by nespravodlivé žiadať od žalovaného, aby znášal aj trovy konania. Žalovaný súdu preukázal, že v rozhodujúcom období od 01.01.2015 do 30.04.2019 bol oprávneným správcou bytového domu kde sa nachádza i byt žalobcov. O prebiehajúcom súdnom spore na OS Galanta sp.zn. 15Cb/18/2015 boli žalobcovia informovaní. Žalovaný je toho názoru, že v podanom odvolaní nie sú uvedené žiadne

dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali nepriznanie žalovanému náhrady trov konania. Navrhol preto, aby súd odmietol odvolanie žalobcov a aby mu súd voči žalobcom priznal aj náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP a § 357 písm. m/ CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné, pretože napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne.

7. Ako prvé sa odvolací súd vysporiadal s tvrdením žalovaného, že odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou a oneskorene, v dôsledku čoho je treba odvolanie odmietnuť.

8. Podľa § 362 ods. 1 veta prvá CSP, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že pôvodní žalobcovia v 1. a 2. rade (D. X., nar. XX.XX.XXXX a Ing. G. X., rod. W., nar. XX.XX.XXXX) udelili splnomocnenie na zastupovanie v predmetnom súdom konaní sp. zn. 8C/166/2016 spoločnosti Advokátska kancelária Mgr. Šiagyová, s.r.o., a toto plnomocnenstvo bolo doručené súdu spolu so žalobou dňa 19.04.2016. U tejto spoločnosti vstupom spoločnosti do likvidácie, mohol likvidátor - Mgr. Šiagyová robiť len úkony smerujúce k likvidácii spoločnosti a preto súd prvej inštancie vyzval Mgr. Šiagyovú, (ktorá v konaní predkladala súdu naďalej podania v mene žalobcov ako advokátka), aby ako advokátka zapísaná v SAK pod č. 1697 predložila od žalobcov na ich ďalšie zastupovanie v konaní v prejednávanej veci riadnu plnú moc, čo sa stalo predložením jej originálu dňa 17.05.2019. Touto plnou mocou splnomocnili teda žalobcovia v 1. a 2. rade na zastupovanie v predmetnej právnej veci Mgr. Dianu Šiagyovú, advokátku.

10. Ďalej z obsahu spisu vyplýva, že uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 05.10.2020 bolo doručené dňa 16.10.2020 najskôr nesprávne spoločnosti Advokátska kancelária Mgr. Šiagyová, s.r.o., po zistení pochybenia však súd doručoval uznesenie opätovne, tentokrát správnemu subjektu a to advokátke Mgr. Diane Šiagyovej, ktorá prevzala zásielku dňa 09.11.2020 (por. čl. 238 spisu). Nasledujúcim dňom začala plynúť 15 dňová lehota na podanie odvolania, ktorej posledným dňom bol deň 24.11.2020. Žalobcovia podali odvolanie prostredníctvom Mgr. Diany Šiagyovej, advokátky so sídlom Jánošíkova 2, Šaľa, teda oprávnenou osobou. Zároveň bolo odvolanie podané riadne a to tak v 15-dňovej lehote od doručenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, tak aj v zákonnej forme a to prostredníctvom pošty písomne v listinnej podobe a s vlastnoručným podpisom právnej zástupkyne žalobcov, pričom odvolanie bolo odovzdané pošte na prepravu dňa 09.11.2020, teda pred uplynutím lehoty na podanie odvolania. Je pravda, že odvolanie s totožným obsahom bolo podané na súde aj elektronicky dňa 03.11.2020 cez všeobecnú agendu dátovej schránky od subjektu Advokátska kancelária Mgr. Šiagyová s.r.o. v likvidácii, teda neoprávnenou osobou, ktorá žalobcov v spore nezastupuje (preto na toto elektronické podanie súd neprihliadal), avšak následne podané odvolanie žalobcov v predmetnej veci, ako samostatné procesné podanie v listinnej písomnej forme, podpísané ich právnou zástupkyňou advokátom Mgr. Dianou Šiagyovou, bolo podané včas a oprávnenou osobou. Na základe uvedeného uzavrel odvolací súd, že odvolanie netrpí vadami, na ktoré poukazoval žalovaný a preto bolo dôvodné vecne sa odvolaním zaoberať.

11. Skôr, ako odvolací súd pristúpil k vecnému prejednávaniu odvolania, musel sa procesne vysporiadať s úmrtím pôvodného žalobcu v 1. rade, ku ktorému došlo v priebehu odvolacieho konania. Odvolací súd totiž zistil, že po podaní odvolania pôvodný žalobca 1/ D. X., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom L. X. XXXX/X, Q., zomrel dňa XX.XX.XXXX a z uznesenia Okresného súdu Galanta č.k. 28D/68/2021, D not 269/2021 zo dňa 09.11.2021 (právoplatného dňa 09.11.2021) bolo zistené, že došlo k schváleniu dohody dedičov o vyporiadaní dedičstva po poručiťelovi. Touto dohodou dedičstvo poručiťela, pozostávajúce z hnutelných vecí, nehnuteľností i finančných prostriedkov v celkovej hodnote 114.046,26 Eur nadobudli zákonní dedičia - pozostalá manželka Ing. G. X., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, a deti poručiťela Ing. X. X., nar. XX.XX.XXXX, a T. X., rod. X., nar. XX.XX.XXXX.

12. Podľa § 63 ods. 1, 2 CSP ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať. V konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

13. Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Vzhľadom k tomu, že strata právnej subjektivity žalobcu 1/ D. X. nastala v priebehu odvolacieho konania, odvolací súd výrokom I. rozhodol, že v konaní sa pokračuje s dedičmi D. X. ako jeho právnymi nástupcami, pričom platí, že právni nástupcovia podľa § 63 a § 64 prijímajú stav konania ku dňu zániku procesnej subjektivity svojho predchodcu (§ 65 CSP).

15. Predmetom odvolacieho konania bolo potom posúdenie správnosti uznesenia súdu prvej inštancie výlučne v časti trov konania, t.j. v časti uloženia povinnosti žalobcom zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok II napadnutého uznesenia). Žalobcovia rozhodnutie považovali za nesprávne z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie, ktorý mal podľa ich názoru aplikovať na rozhodnutie ustanovenie 257 CSP. Odvolací súd však po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, obsahu podaného odvolania, i celého spisu dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

16. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

18. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

19. Ak došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby, možno žalovanému uložiť povinnosť náhrady trov zastaveného konania v prípade, ak pre jeho správanie bola vzatá späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne (porov. Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 569/2017). Žalovaný procesne zavinil potrebu späťvzatia návrhu a následného zastavenia konania spravidla vtedy, keď sa po podaní návrhu rozhodne nárok žalobcu uspokojiť, hoci v predsporovom štádiu odmietal tak urobiť (prov. Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 569/2017). Účastník konania, ktorý svojim protiprávnym konaním zapríčinil, že druhá strana musí brániť svoje práva v súdnom konaní, zásadne poniesie sankciu v podobe povinnosti nahradiť trovy konania, ktoré vzniknú pri tejto procesnej činnosti (porov. Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 577/2018).

20. Podľa ustanovenia § 257 CSP súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Ustanovenie § 257 CSP nie je pritom možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť (porov. uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo/17/2009, 5Cdo/67/2010, 3MCdo/46/2012).

21. Aplikácia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa zásady úspechu (zásady zavinenia) v konaní, príslušný súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo z časti neprizná. Musí pritom ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Takéto rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom (porov. uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 113/2019).

22. Súd prvej inštancie na rozhodnutie o trovách konania aplikoval ustanovenie § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého nárok na náhradu trov konania vznikol žalovanému, s konštatovaním, že zastavenie konania

procesne zavinili žalobcovia, a to podaním späťvzatia bez uvedenia dôvodu, z ktorého by mal súd za preukázané, že tak urobili pre správanie žalovaného.

23. Predmetom konania pred súdom prvej inštancie vedenom pod sp. zn. 8C/166/2016 bol návrh žalobcov ako spoluvlastníkov bytu v bytovom dome súp. č. XXXX na ul. L. L. X. v Q. na zaplatenie sumy 186,84 Eur spolu s príslušenstvom titulom preplatku na zálohových platbách za služby spojené s užívaním bytu za rok 2014, kedy správu bytu vykonával žalovaný. Predmetom sporu bol aj vzájomný návrh žalovaného, požadujúci od žalobcov zaplatenie sumy 3.306,37 Eur s príslušenstvom ako nedoplatku na preddavkoch do fondu prevádzky, údržby a opráv, pričom žalovaný navrhoval vzájomný zápočet pohľadávok, s čím žalobcovia nesúhlasili. Z obsahu spisu vyplýva, že ohľadom správy predmetného bytového domu nastala situácia, kedy sa spoločnosť TOP REAL Šaľa, s.r.o. ale zároveň aj žalovaný považovali za oprávneného správcu bytového domu súp. č.1935 a na súde prebiehali viaceré súdne konania, kde účastníkmi konania boli žalovaný, spoločnosť TOP REAL Šaľa, s.r.o. alebo niektorí vlastníci bytov. V konaní vedenom na OS Galanta pod sp. zn. 15Cb 18/2015 (do skončenia ktorého bol spor sp. zn. 8C/166/2016 prerušený) sa právoplatným rozsudkom vyriešila otázka, kto je správcou bytov. V uvedenom konaní ako žalobca vystupovala spol. TOP REAL Šaľa s.r.o., a ako žalovaný Stavebné bytové družstvo so sídlom Šaľa, predmetom sporu bolo zaplatenie sumy 3603,57 eur. Súd prvej inštancie v rozsudku sp. zn. 15 Cb 18/2015 (potvrdenom Krajským súdom v Trnave rozsudkom sp. zn. 21 Cob 57/2017 zo dňa 26. júna 2018) konštatoval, že žalobca v prejednávanej spore nie je aktívne legitimovaný, pretože svoje právo na uplatnené finančné plnenie nemôže odvodzovať od platnej Zmluvy o výkone správy zo dňa 16.9.2013, keď platnosti zmluvy bráni zákonná prekážka spočívajúca v existencii inej zmluvy o výkone správy bytového domu, ktorá nebola vypovedaná zákonným spôsobom. Dovolanie spoločnosti TOP REAL Šaľa, s.r.o. bolo Najvyšším súdom Slovenskej republiky odmietnuté.

24. Dňa 23.01.2019 doručili žalobcovia súdu späťvzatie žaloby v časti istiny s odôvodnením, že žalobcovi bol vyplatený preplatok za rok 2014 dňa 01.10.2018 z účtu správcu TOP REAL Šaľa, s.r.o., žalobcovia naďalej trvali na zaplatení príslušenstva istiny. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 21.02.2019, č.k. 8C/166/2016-140 konanie v časti o zaplatenie 186,84 eur zastavil, v ostatnej časti žalobu žalobcov zamietol, vyhovel vzájomnému návrhu žalovaného a žalovanému priznal voči žalobcovi právo na náhradu trov konania vo výške 100%. Odvolací súd uznesením sp. zn. 11Co/191/2019-216 rozsudok potvrdil v časti zastavenia konania a vo zvyšku ho zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Po vrátení veci vzali žalobcovia aj žalovaný svoju žalobu späť a žiadali konanie zastaviť, pričom obaja vyjadrili súhlas so späťvzatím protistrany.

25. V civilnom sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 ods. 1 CSP). V prejednávanej veci išlo o prípad, kedy konanie neskončilo vydaním vecného rozhodnutia (najmä rozsudku vyhovujúceho žalobe, prípadne čiastočne vyhovujúceho, resp. žalobu zamietajúceho), ale došlo k jeho zastaveniu v dôsledku späťvzatia žaloby zo strany žalobcov ako aj vzájomnej žaloby zo strany žalovaného.

26. Žalobcovia ako dôvod späťvzatia uviedli, že zaplatili na účet žalovaného sumu 9050 Eur, ktorá suma bola žalovaným použitá na úhradu pohľadávky vzájomného žalobného návrhu žalovaného. Žalovaný v späťvzatí uviedol, že žalobcovia zaplatili ma účet žalovaného dňa 05.05.2020 a 16.09.2020 sumy v celkovej výške 11.896,91 Eur, ktoré platby žalovaný priradil k pohľadávkam s najstarším dátumom splatnosti, t.j. tým, ktorých sa domáha aj v konaní č.k. 8C/166/2016 (zostatok použil na úhradu ďalších pohľadávok uplatnených v inom konaní), preto žiadal konanie zastaviť.

27. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP so zavinením na zastavení konania pracuje výlučne z procesného hľadiska a zásadne toto zavinenie pričíta iniciátorovi konania, teda žalobcovi. Zavinenie na zastavení konania pre späťvzatie žaloby síce nemusí byť vždy pričítané žalobcovi, podmienkou je však jednak možnosť aspoň predbežného záveru o dôvodnosti žaloby a jednak také správanie osoby či viacerých osôb, voči ktorým požiadavka uplatnená žalobou smeruje, ktoré viedlo žalobcu k späťvzatí žaloby. V uvedenom prípade je z vyjadrení strán zrejmé, že k zastaveniu konania o žalobe žalobcov ako aj vzájomnej žalobe žalovaného nedošlo pre správanie žalovaného a zavinenie na zastavení konania treba preto pričítať žalobcom.

28. Z uvedeného je zrejmé, že právo na náhradu trov konania vzniklo nepochybne žalovanému, preto súd správne priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % postupom podľa § 256 CSP,

pretože nešlo o prípad, ktorý by odôvodňoval aplikáciu § 257 CSP. Žalobcovia videli dôvod na aplikáciu § 257 CSP v okolnostiach danej veci ako aj v okolnostiach na strane účastníkov. V odvolaní argumentovali tým, že k uhradeniu istiny z ich strany došlo výlučne z dôvodu, aby neeskalovali problémy v bytovom dome, hoci niektorí vlastníci bytov podali ústavnú sťažnosť pre porušenie ich ústavných práv v súvislosti so súdnymi konaniami, ktoré predchádzali predmetnému konaniu. Odvolací súd uvádza, že uvedená pohnútko žalobcov nepredstavuje žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania, rovnako týmto dôvodom nie je ani vek či zdravotné problémy žalobcov. Ak žalobcovia boli presvedčení o dôvodnosti žalobou uplatneného nároku, nemali vziať žalobu späť, ale mali pokračovať v konaní až do meritórneho rozhodnutia. Odvolací súd bral do úvahy, že v danom prípade síce výsledok sporu nie je jednoznačne zrejmý, keďže nebolo vo veci vydané meritórne rozhodnutie, možno ho však do istej miery predpokladať a to vzhľadom na výsledok súvisiaceho sporu č.k. 15 Cb 18/2015. Žalobcovia tiež dôvodili, že v prejednávanej veci č.k. 8C/166/2016 odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na nové konanie, zákonný sudca však na právne odôvodnenie zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu neprihliadal. Táto námietka je nedôvodná. Právne názory odvolacieho súdu vo vzťahu k meritu veci, ktoré boli vyslovené v zrušujúcom rozhodnutí sú irelevantné, pretože vec neskončila meritórnym rozhodnutím. Z dôvodu späťvzatia žaloby oboma stranami sporu mohol súd prvej inštancie postupovať iba v zmysle § 145 CSP a konanie zastaviť, čo aj urobil. Žalobcovia v odvolaní ďalej poukazujú na to, že vážne zdravotné problémy žalobcu v 1. rade jasne spochybňujú platnosť takéhoto prejavu vôle (zrejme späťvzatia). Takáto argumentácia však nemôže obstať už len z toho dôvodu, že prvé späťvzatie (týkajúce sa istiny) podala v mene žalobcov ich právna zástupkyňa a druhé späťvzatie podpisovali obaja žalobcovia, teda nie iba žalobca v 1. rade, na zdravotné problémy ktorého sa v odvolaní poukazuje. Nemožno priznať úspech ani argumentu odvolateľov, že vzhľadom na okolnosti sporu by priznanie nároku na náhradu trov bolo rozporné s dobrými mravmi. Odvolací súd totiž nevidel v okolnostiach danej veci žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by opodstatňovali aplikáciu ust. § 257 CSP, rovnako ako ich nevidel ani v okolnostiach na strane účastníkov konania, na ktoré žalobcovia poukazovali.

29. Vzhľadom k tomu, že dôvody uvádzané odvolateľmi nepreukazujú, že ide o výnimočný prípad odôvodňujúci aplikáciu § 257 CSP a ani odvolací súd nezistil existenciu žiadnych dôvodov hodných osobitného zreteľa a tým pochybenie prvoinštančného súdu v otázke právneho posúdenia veci, a keďže zároveň ani neboli zistené žiadne nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré by mal odvolací súd prihliadnuť z tzv. úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom výroku II ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

31. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).